

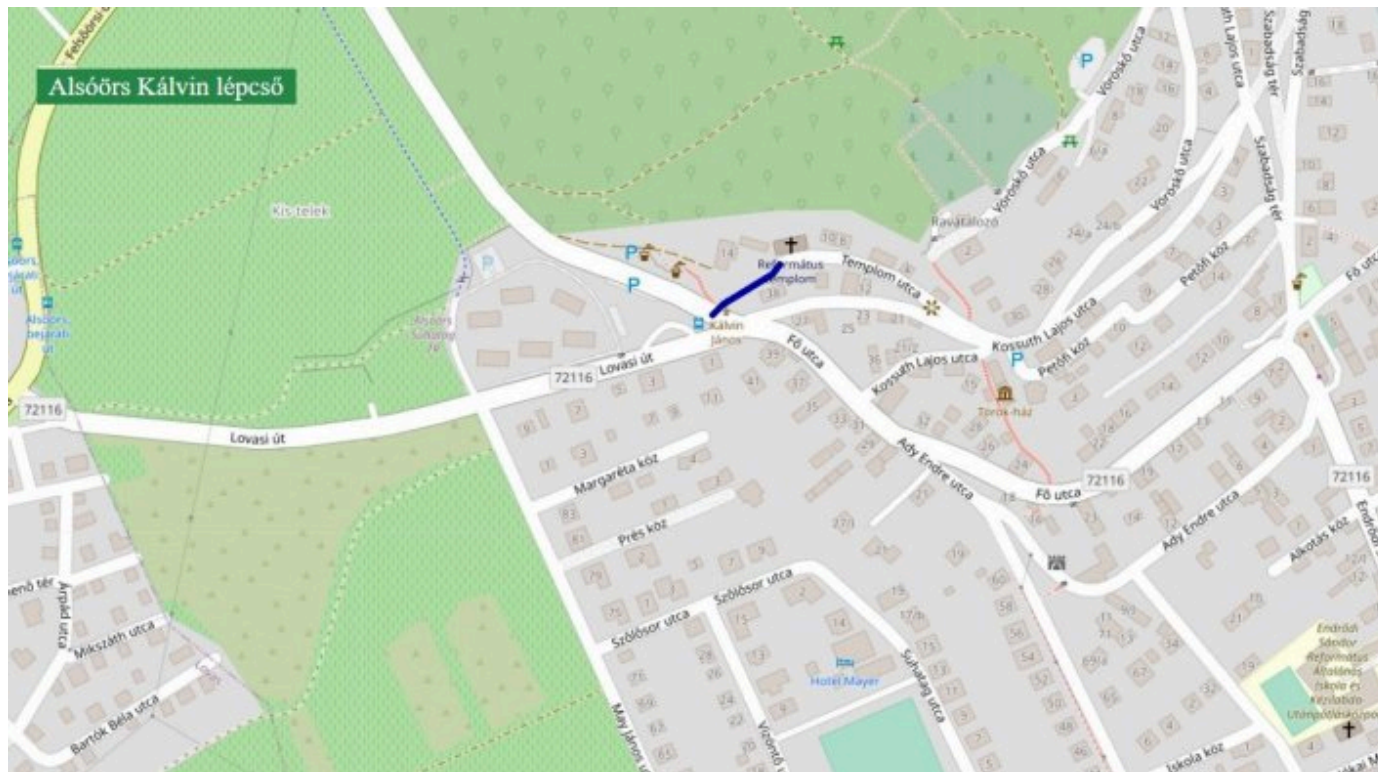
UTCAMESÉK 48. – KÁLVIN LÉPCSŐ

Array Nyomtatás A

KÁLVIN LÉPCSŐ. Alsóörs legszebb utcáinak egyike. Messze délen maga a fenséges Balaton határolja, északon a Somlyó - hegy koronázza „fején” a már messziről hívogató kilátóval.

Miként azt elnevezése is sejtetni engedi, tulajdonképpen nem is utca, hanem egy lépcsősor, amely a 12. századból való gyönyörű református műemléktemplomhoz vezet. Ki más fogadná az erre járókat, ha nem a nagy reformátor? Kálvin János alakját Máhr Ferenc szobrászművész álmodta permi vörösköbe.

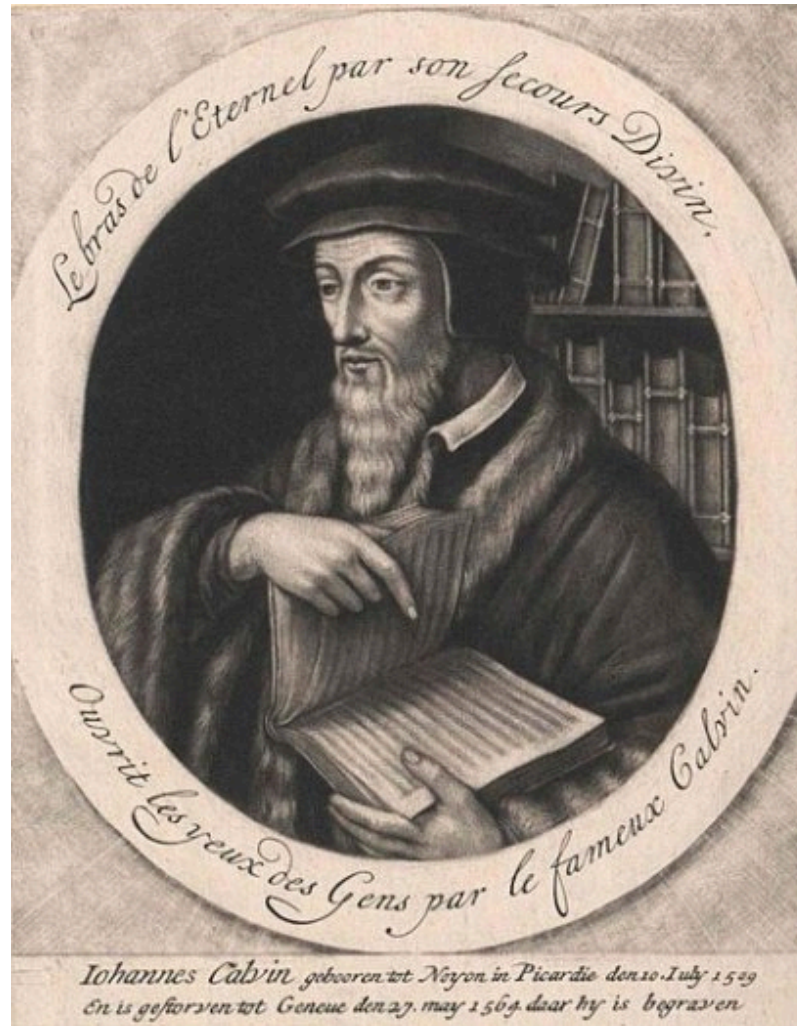
KI VOLT KÁLVIN JÁNOS?

Kálvin János egy francia nemzetiségű keresztény teológus reformátor volt, aki életével és munkálkodásával maradandó értéket hagyva örökre beírta nevét az emberiség történetébe. Ezt az elmúlt fél évezred bizonyítja. Bamber Gascoigne így ír róla: a legnagyobb elme és a legjobb szervező a reformáció vezéralakjai között, aki megteremtette Genfben az „istenfélő város tökéletesen működő prototípusát”. Elsősorban teológiai és egyházszervezői munkássága miatt nevezetes, de fontos szerepet játszott a francia irodalmi nyelv kialakulásában is. Huszonhat éves korában írt fő műve , amit aztán egész életében bővített és átdolgozott, az Institutio Christianae religionis (A keresztény vallás rendszere), illetve az általa felállított genfi egyházszervezet Európa-szerte mintaként szolgált a református egyházak megalakulásához.

CSALÁDI VONATKOZÁSOK, PÁLYÁIV

Gerard Cauvin városi jegyző, káptalani ügyvéd (akinek ősei tengerészek voltak) és Jeanne le Franc fia Noyonban született 1509. 07. 10-én. Tanulmányait Párizsban és Orleansban végezte, teológiát és jogot tanult. Szikár, törekeny testben *friss, élénk szellem lakozott. Befelé élő, visszahúzódo fiú volt, aki a tanulást nagyon komolyan vette* – írták róla. Ezt bizonyítja, hogy 19 éves korában licenciátust, azaz tanári képesítést szerzett. Apja papnak szánta, később ezt megváltoztatva jogi pályára kellett lépnie. Így került kapcsolatba Wolmar professzorral, életének meghatározó alakjával, humanista voltának kialakítójával. Párizsban, a terjedő reformáció színhelyén szállásadójának mártírhalála, látókörének kibővülése és olvasmányai hatására szakított a római egyházzal és a félutas humanista világnézettel, az evangéliumi igazság hirdetőjévé vált. Egy beszéd kapcsán, ami nemcsak barátjával, hanem vele is kapcsolatba hozható, menekülnie kellett a városból, álnéven bujkált, majd Bázelen, Svájc kereskedelmi központjában élt, csakúgy, mint Rotterdami Erasmus, a humanisták vezére. Bazel híres nyomdával rendelkezett. Kálvin ezt szerette volna kihasználni, szándéka szerint írásaival kívánta szolgálni a reformációt. Ekkor azonban Ferenc király kiadja a „Fontainebleau-i ediktumot”, azaz megkezdődött a kegyetlen keresztényüldözés. Ezt Kálvin nem hagyhatta szó nélkül, könyvet írt az evangélium hívei érdekében. Az „Istitutio Religionis Christianaet” hitvallás a keresztény hit mellett. A remek könyv sikert aratott, Kálvin neve ismertté vált.

GENFTŐL – GENFIG

Letelepedni valamelyik svájci városban és a tudománynak élni –tervezte a jövőt, ám a sors közbeszólt. Genf lelkipásztora, Farel Vilmos kereste fel és segítségét kérte a városban uralkodó viszonyok rendezéséhez. Elvállalta és győzött, ám csak átmenetileg, mert 1538 húsvétján ellenfelei, a libertinusok nyertek. Útjának következő állomása Strassburg volt, ahová atyai barátja, Bucer Márton hívta azért, hogy a menekült francia hugenották lelki gondozója legyen. Újult erővel dolgozott, tanított, prédikált, írt, hitvitákon vett részt, reformokat vezetett be. A városi tanács megszerette, polgári joggal ruházta fel, de a libertinusokkal való harc nem csitult.

1541-ben küldöttség kereste fel Strassburgban és kérte, hogy térjen vissza Genfbe. Elfogadta. Szigorú rendet vezetett be, a rendtárás ellen vétőket megbüntették, de bőven maradt még rendeznivaló, közülük a legsúlyosabb a Servet – ügy volt. Az eretnek tanokat hirdető spanyol orvost halálra ítélték és elevenen elégették. A következő évek is tele voltak konfliktusokkal, nyugalmat csak 1555 hozott alkalmat adva arra, hogy Kálvin régi vágyát megvalósíthassa, főiskola nyitotta meg kapuit a városban.

A KÜZDELMES, TARTALMAS ÉLET VÉGE

1564. május 27-én *a leszálló nappal együtt Isten elvette tőlünk a fényes világosságot* – mondta utóda, Béza. Kívánságára jeltelen sírban temették el Genfben, a Plain Palais köztemetőben. Emlékét többek között Illyés Gyula *A reformáció genfi emlékműve előtt* című költeménye őrzi. Az emlékmű Kálvin születésének négyszázadik, a Genfi Egyetem alapításának háromszázötvenedik évfordulója alkalmából készült a régi genfi városfal helyén.

*Kovács Piroska
és Tretykó István*